

Библиотека. Ако тоя памѣтникъ и да принадлежи на най-дълбоката древностъ, но въ него са срѣщатъ вече нѣкои отетжпления отъ старо-българското правописаніе, слѣдователно преписвачтъ, който е живѣлъ въ XI вѣкъ, е чувствувалъ вече потребностъ да воведо въ езикътъ нѣкои свои мѣстни особености. Буквите ж, ѝж, ѡ и ѡа са употрѣбляватъ не сѣкога правилно; буквата ꙗ са употрѣблява правилно; а ѡц доволно чѣсто са замѣнява съ шт.

Господь възцариса, да радуѣється земля, да възвеселатся отоци мнози. Облакъ и мракъ окръстѣ яго: правда и сждѣ исправленіе престола яго. Огнь прѣдѣ нимъ прѣдидеть, и поपालить окръстѣ врагы яго. Освѣтиша мзнииа яго вселіенѣж, видѣ и подвижеса земля. Горѣ яко воскъ растаѣшася отъ лица господня, отъ лица господня всеіа земля. Възвъсѣтиша небеса правда яго, и видѣша вси людіе слава яго. Да постѣдѣдѣтѣ вси кланіа штиниса истоуканьнѣмъ, хвалаштенсѣ о идолѣхъ своихъ: поклонитѣся їмоу вси ангели яго. Оуслѣши и възвеселиса сионъ, и възрадѣвашася дщѣтери иуденскѣ, сждѣтѣ твонѣ ради господи. Іако тѣи господи възшвнѣ и по всен земли, хѣло прѣвъзнесеса надъ всеми когѣ. Любаштен господи ненавидѣте зла: хранитѣ господь всѣа преподавнѣніа яго, и здружѣтѣ грѣшнѣча и жкабитѣ іа. Свѣтѣ вснѣа правдѣннѣкоу и правнѣмъ сждѣцѣмъ вселіе. Възвеселитѣса правдѣннѣи о господи, исповѣдѣнтѣ памѣтѣ свѣтѣннѣа яго.

ХИЛЕНДАРСКИЯТЪ ПАРЕМЕЙНИКЪ.

Паремейникъ са нарича такава книга, която сж-